

[Undervisningsministeren.]

mer. Jeg tror, vi må erkende, at det principielt ikke er muligt at nå frem til en administration, som vil vække udelt tilfredshed, og derfor mener jeg det rigtigt at sige, at den ordning, der her behandles, må karakteriseres som en foreløbig ordning, en overgangsordning. Jeg håber, at man ved en gennemgribende lovrevision i folketingsåret 1966-67 på basis af alle tilgængelige oplysninger, også på basis af de erfaringer, der indhøstes om den lånordning, som nu foreslås som supplement helt ud over uddannelsesfonden, kan opbygge en ordning, der hviler på faste retningslinjer for tildeling af støtte, altså på et egentligt retsprincip.

Sogaard: Jeg skal for en ordens skyld gøre opmærksom på, at det ærede medlem hr. Morten Lange har misforstået mig på en rigtig måde, da jeg talte om fordelingsprincipperne mellem lån og stipendier. Det jeg mente jeg talte om, var det forslag, den højtærede undervisningsminister havde stillet om fordelingsprincipperne, altså som de foreligger i lovforslaget, og ikke som de gjaldt fra 1961. Dette til orientering for det ærede medlem hr. Morten Lange.

Må jeg i øvrigt sige til den højtærede undervisningsminister, at jeg er tilfreds med det svar, jeg har fået angående elever på realkurserne: at de kommer ind under samme vilkår, hvad angår de lån, der kan opnås i banker og sparekasser, således at de kommer på lige fod med de lidt ældre studerende og på lige fod med dem, der læser til studentereksamen eller i øvrigt er under højere uddannelse.

Morten Lange: Jeg skal til den højtærede undervisningsminister blot bemærke, at med loven af 1961 fastsatte man beløbene på baggrund af de oplysninger, vi dengang havde i udvalget, og så vidt mig bekendt ikke med en forhøjelse, som svarede til de studentertal, man kunne konstatere i efteråret 1961, hvor forringelsen af loven allerede

var begyndt. Hvis jeg husker rigtigt vedrørende lovens beregning, har jeg endda ved at fastsætte 120 mill. kr. holdt mig en lille smule i underkanten; men under alle omstændigheder har det været mit sigte at lave en revision på baggrund af det talmateriale, vi arbejdede med ved loven af 1961, og det kan af gode grunde ikke være studentertallet fra efteråret, for det kendte vi ikke.

I øvrigt skal jeg endnu en gang anholde den højtærede ministers bemærkning om, at når man omfordeler lån og legater, er det af hensyn til, at det skulle vække mindre kritik. Jeg er fuldstændig sikker på, at jo mindre legatandelen er, jo mere vil der naturligvis være anledning til kritik over, hvem man tildeler legaterne. Jeg kan ikke se nogen grund til, at det nu foreslåede skulle nedsætte kritikprocenten. Men derimod kan jeg forstå den højtærede ministers andet argument, nemlig at man vil skabe den bredest mulige enighed, altså sagt på andet dansk, næsten fynsk: når man gerne vil have enighed med venstre og de konservative, er det naturligt, at man går ind på deres principper. Så behøver man ikke argumentere med den mindre kritik, for det kan såmænd godt ske, man får mere alligevel.

Undervisningsministeren (Helweg Petersen): Jeg vil gerne oplyse det ærede medlem om, at loven af 1961 er baseret på elevtallene fra 1960, altså de gamle elevtal. Man ydede støtte i folketingsåret 1961-62 på basis af forrige års elevtal. Der er det, jeg siger, at skulle man følge den linje og have en rigtig sammenligning frem, så skulle vi basere støttemulighederne på tallene for 1963 og ikke, som det ærede medlem gør, på tallene fra 1964, for det er de forventede tal, det ærede medlem inddrager, når han når sit støttebeløb på 120 mill. kr. Men det gør vel ikke så meget til sagen. Det, det ærede medlem ønsker sig, er, at vi må bruge flere penge. Der har det ærede medlem det let, han skal ikke skaffe pengene.